

طراحی و ساخت دستگاه تولید نانو ذرات به روش چگالش شیمیایی گاز (CVC)

سید احمد مهدوی اردکانی^۱؛ عبدالرضاسیم چی^۲؛ پیام کوهی^۲

۱ دانشکده صنعت هواپیمایی کشوری، خ معراج، تهران

۲ دانشکده مهندسی علم مواد، دانشگاه صنعتی شریف، خ آزادی، تهران

چکیده

در این مقاله گزارش مراحل طراحی و ساخت یک دستگاه تولید نانو ذرات به روش چگالش شیمیایی گاز (CVC) در خلا ارائه می گردد. معرفی مشخصات کلی تجهیزات طراحی و ساخته شده مانند، محفظه خلا، تانک نیتروژن چرخان، واحد تولید بخارهای شیمیایی^{*}، فیدتروهای مکانیکی، لوله کوارتز متصل به محفظه خلا و مشخصات بعضی از نانو ذرات تولید شده توسط دستگاه ارائه می گردد. توسط این دستگاه ذرات TiO_2 با اندازه متوسط 75 nm تولید و مشخصه یابی گردید.

Design and manufacturing of a system for producing nanoparticles by chemical vapor condensation method

S. A. Mahdavi¹, A. Simchi² and P. Kohi²

¹Aviation Technology College, Tehran, ²Materials Science and Engineering Department, Sharif University of Technology, Tehran

Abstract

In this paper design and construction of a system in order to synthesize nano particles by CVC method in vacuum system is presented. Main components including vacuum chamber, spin liquid nitrogen tank bubbling unit, mechanical feedthroughs, quartz pipe attached to vacuum system and some of specifications of nanoparticles synthesized by this system are described. TiO_2 nanoparticles were synthesized and characterized.

* Bubbling unit

مقدمه:

قطعات از پیش ساخته شده مانند شیرها، پمپها و ... را روی آنها نصب کرد شکل (۱).

شکل ۱: تصویر دستگاه CVC.

شیر اورینگهای مربوط به همه فلانچها بر اساس استانداردهای موجود و به شکل دم کبوتری [۳] با دقت و بدون ایجاد خراش و ناهمواری با تراشکاری ایجاد شده است. کلیه فلانچها بعد از برش با پلاσμα تراشکاری و سپس بر اساس استاندارد جوشکاری قطعات مربوط به محفظه‌های خلاء [۴] با جوش آرگون جوشکاری شدند. با توجه به قدرت بسیار بالای جوش که سبب تاب برداشتن قطعات می‌شود کلیه فلانچها را توسط نگهدارنده‌هایی که از قبل به این منظور طراحی شده بود مقید کرده و سپس عملیات جوشکاری روی آنها به آرامی به انجام رسید.

به منظور رسیدن به فشارهای پایتتر در مدت زمان کوتاهتر، داخل محفظه را طی چند مرحله به طور مکانیکی به خوبی صیقلی کردیم تا امکان به تله افتادن گازها و بخار آب در سطح داخلی محفظه به حداقل برسد. در سیستم از هیچ گونه ماده پلاستیکی، برنجی و ترکیبات کادمیم دار که با متصاعد کردن گاز از خود باعث افزایش فشار در محفظه می‌شوند استفاده نشده است.

ب) واحد تولید بخار:

امروزه از فن آوری نانو به عنوان یکی از برترین فن آوریهای هزاره سوم که قادر است تحولی شگرف در عرصه علم و تکنولوژی ایجاد نماید نام برده می‌شود.

ازبخشهای مهم و مرتبط با این فن آوری روشهای مختلف تولید و سنتز مواد نانو متری می‌باشد. یکی از روشهای متداول تولید ذرات نانو متری سرامیکی، چگالش بخار شیمیایی (CVC) در فشار پایین می‌باشد. در این روش با توجه به نجسیدن ذرات به یک دیگر می‌توان به ذرات نانومتری بسیار ریز و با خلوص بالا و عاری از آلودگی دست یافت [1,2]. به این منظور نیاز به مجموعه ای از قطعات و تجهیزاتی می‌باشد که باید به شکل علمی و صحیح طراحی، ساخته و مونتاژ شوند. این تجهیزات عبارتند از: محفظه خلا، واحد تولید بخارهای شیمیایی، تانک نیتروژن چرخان در داخل محفظه خلا با قابلیت شارژ پیوسته، لوله کوارتز با قابلیت تحمل دمای ۲۰۰ درجه سانتیگراد و اتصال به محفظه خلا و تحمل فشار (10^{-6} mbar)، فشار سنج های خلا و اتصالات مختلف که در زیر به آنها اشاره می‌شود.

طراحی و ساخت

الف) محفظه خلا:

محفظه خلا با حجم تقریبی ۷۰ لیتر به گونه ای طراحی شده است که از زیر قابلیت نصب یک پمپ دیفیوژن با دهانه ۲۵۰ میلیمتر را دارا می‌باشد و از اطراف دارای سه عدد پنجره دیدبه قطر ۱۰۰ میلیمتر، یک عدد فلانچ استاندارد ASA160 و یک ورودی CF2-3/4 که با یک واشر مسی آب بندی می‌شود و مخصوص محفظه های UHV است می‌باشد. روی کف و در محفظه بیش از ۲۰ عدد سوراخ با قطر ۲۷ میلیمتر به گونه ای طراحی شده است تا بتوان قطعات مختلفی مانند فیدتروهای الکتریکی و مکانیکی، فشار سنج های خلا، ضخامت سنج و ... را به راحتی روی دستگاه سوار کرد. ابعاد همه فلانچها و پنجرهها مطابق با استاندارد بوده و در صورت نیاز می‌توان به راحتی

گذرد. سمت دیگر این لوله به شکل کاملاً ابتکاری توسط یک درپوش آلومینیومی برای رسیدن به خلاهای پایین آب بندی شده است و با یک شیر 1/4 اینچ از واحد تولید بخار جدا می شود.

(د) تانک چرخان نیتروژن مایع:

یکی از پارامترهای موثر در کاهش اندازه ذرات تولید شده به این روش، سرعت سرد کردن بخارهای شیمیایی است که در کوره تشکیل شده اند. به این منظور از نیتروژن مایع که یکی از مناسب ترین ابزارها برای رسیدن به دماهای پایین می باشد استفاده شد، لذا یک مخزن از جنس استیل با حجم تقریبی دو لیتر که سطح آن به خوبی صیقلی شده است و توسط یک فیدترو مکانیکی ویژه که قادر است علاوه بر وزن خود، فشار اتمسفر را نیز به خوبی تحمل کند و با وجود برودت بسیار زیاد سطح آن و اتصالات مربوطه می تواند بدون ایجاد نشت علاوه بر چرخش با سرعت متغیر به طور پیوسته با نیتروژن مایع شارژ شود روی در محفظه تعبیه شده است (شکل ۳).

شکل ۳: تصویری از تانک نیتروژن چرخان که روی در محفظه نصب شده است.

تولید نانوذرات TiO_2 :

برای آزمایش عملکرد دستگاه، یک نمونه پودر TiO_2 به شرح زیر تولید شد.

ماده اولیه محلول تیتانیم تترا ایزو پروپکساید (TTIP) بود که با نرخ کنترل شده به آرامی به داخل واحد تولید بخار که تا

این قسمت متشکل از یک محفظه خلا کوچک از جنس استیل به حجم تقریبی یک لیتر با قابلیت ورود کنترل شده محلول شیمیایی، ورود گازهای حامل و واکنش دهنده از طریق شیرهای MFC، کنترل دمای محفظه و اتصال به لوله کوارتز می باشد (شکل ۲). دمای محفظه قابل کنترل بوده و با وجود تعداد زیادی اتصال قابلیت رسیدن به فشار 10^{-5} mbar را دارمی باشد.

در ابتدا محلول شیمیایی توسط یک شیر سوزنی که قابلیت کنترل جریان محلول را دارد به گونه ای تنظیم می شود که به محض برخورد قطرات محلول با سطح داغ محفظه، تبدیل به بخار شده و گاز حامل، بخارات تولید شده را به داخل کوره هدایت می کند و در درون کوره با ترکیب شدن با اکسیژنی که به صورت دقیق و کنترل شده توسط شیرهای MFC وارد کوره می شود واکنش داده و قبل از اینکه ذرات فرصت رشد کردن، به هم پیوستن و بزرگ شدن را پیدا کنند وارد محفظه خلا شده و بلافاصله روی سطح سرد تانک نیتروژن مایع چگالیده می شوند.

شکل ۲: واحد تولید بخارهای شیمیایی

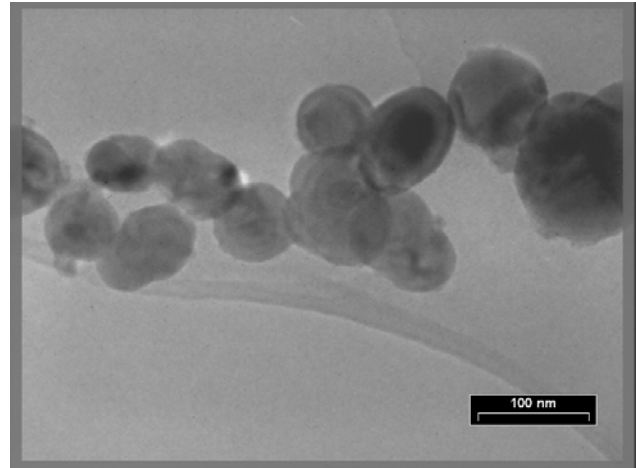
(ج) کوره:

یک لوله کوارتز به طول تقریبی ۸۰ سانتیمتر که از یک سو به یک فلانچ $CF_2-3/4$ از جنس استیل جوش خورده است، با یک واشر مسی به محفظه خلا متصل و آب بندی می شود و به شکل کاملاً افقی از درون یک کوره استوانه ای با قابلیت تنظیم دما تا $1200^\circ C$ درجه سانتیگراد و منطقه داغ به طول ۴۰ سانتیمتر که انرژی فعال سازی برای انجام واکنش شیمیایی را ایجاد می کند می

مراجع:

- [1] A.S. Edelstein, R.C. Cammarata (Eds.) *Nanomaterials, Synthesis, Properties and Applications*, Ch. 2, Institute of Physics, Bristol, Philadelphia, 1996, pp. 39–40.
- [2] R.W. Siegel, *Nanostruct. Mater.* 4 (1994) 121.
- [3] Nigel S.Harris, *Modern Vacuum Practice*, Mcgrow – Hill, UK, 1989, P.202.
- [4] Nigel S.Harris, *Modern Vacuum Practice*, Mcgrow – Hill, UK, 1989, P.205.

حدود ۸۰ درجه سانتیگراد گرم شده بود، ریخته شد. گاز حامل آرگون با جریان ۲۵ ml/min بخار حاصله را به داخل کوره منتقل کرده و در آنجا با گاز اکسیژن که با جریان ۲۵ ml/min وارد کوره می شد ترکیب شده و به سرعت بر روی تانک نیتروژن مایع چگالیده شد. شکل ۴ تصویر TEM ذرات تولید شده را نشان می دهد، همان طوری که مشاهده می شود اندازه ذرات به طور متوسط ۷۰ نانومتر می باشد.

شکل ۴: تصویر TEM ذرات TiO_2

قدردانی:

با تشکر از دانشگاه صنعتی شریف و مرکز صنایع نوین که منابع مالی این طرح را فراهم نمودند.

نتیجه:

با طراحی، ساخت و انجام آزمایش های موفقیت آمیز مجموعه فوق که با هزینه ای به مراتب کمتر از مشابه خارجی به انجام رسید هم اکنون دارای دانش فنی تولید ذرات نانو متری در خلا به روش CVC می باشیم و قادریم نیازهای داخلی مراکز تحقیقاتی کشور را در این زمینه تأمین کنیم.